

Grupas «Pērkons» astoņdesmito gadu dziesmas

Ne vienam vien astoņdesmito gadu jaunietim šis laiks asociējas ar grupas «Pērkons» un Jura Kulakova vārdu, kad grupas ieraksti tika sazin kādā kvalitātē pārrakstīti no draugiem un paziņām, bet pati grupa ne reizi vien aizliegta un atzīta par padomju jauniešus degradējošu. Šodien grupas «Pērkons» mūziku varam klausīties kompaktdiskā «Pērkons», «Dziesmu izlase 1981.-82. gads», kā arī audiokasetēs «Zibens pa dibenu» un «Mākslas darbi».

— **Astoņdesmitie gadi. Kas tas bija par laiku Jurim Kulakovam un grupai «Pērkons»?**

Juris Kulakovs: — Šais gados Brežņevs sev sprauda pie krūts vienu ordeni pēc otra, un visur tika sludināts, ka padomju tauta piedzīvo vēl nebijušu augšupeju. Es biju iestājies Konservatorijā, un man kaut kas lāgā nepatika tolaiku latviešu populārajā mūzikā, protams, valdija cenzūra, un tā saucamā latviešu estrādes mūzika, manā uztverē, bija pārlietu pliekana, jo visu, kas bija kaut nedaudz spilgtāks vai asāks, visādi «orgāni» mēģināja «apcirt» un nogludināt pa savam prātam. Saprotāms, ka arī es uzaugu ar Raimonda Paula mūziku, un kas man bērniībā arī ļoti patika, tomēr jau vēlāk, kad Latvijā tika nelegāli ievesti un magnetofonu lentās kopēti mūzikas ieraksti no «ār pasaules», radās citas autoritātes un kā jau katram sevi apliecinātgrībošam jaunietim — vēlēšanās arī pašam ko paveikt. Biju jau izgājis pamatīgu muzikālo skolu — 18 gadu vecumā, vēl būdams mūzikas vidusskolas audzēknis, kļuva par grupas «Menuets» ērģelnieku. Saskaņā ar Imantu Kalniņu esmu ļoti ietekmējies un, protams, daudz arī guvis.

— **Ko Juris Kulakovs domā par šodienas mūziku?**

— Mūzika kā viss cits ir nepārtraukti atīstošs process, un tas, kas notiek šodienas

mūzikā, ir absolūti normāli. Es netaisos sūkstīties par šodienas jauniešu slikto gaumi sakarā ar deju mūzikas lielo popularitāti, jo man rādās, ka tas, kas notiek šodien, ir kaut kas pavisam līdzīgs ar manas paaudzes aizraušanos ar rokmūziku. Jauniešiem ir vajadzīga mūzika, kuru viņi uzskata tikai un vienīgi par savu. Kāds amerikāņu maršu komponists savulaik ir teicis: «Kamēr džeza mūzika «sitīs» pa kājām, tikmēr tā būs dzīva». Šodien dzezu spēlē tikai kā fona un salonmūziku, tā vietā nāca rokenrols, vēlāk rokmūzika, nu deju ritmi.

— **Uz grupas «Pērkons» kompaktdiska «stāv rakstīts» — «Ne kritikai, bet piemiņai»...**

— Tā bija Raimonda Bartašēvica ideja, jo pats ieraksts radies 1983. gadā, laikā, kad mūs pirmoreiz aizliedza pēc koncerta Dzelzceļnieku kultūras namā. Mēs tobrīd bijām ļoti populāri studentu un jauniešu aprindās, tālab nolēmām visa notiekošā piemiņai ierakstīt savas dziesmas. Iekārtojām mājas studiju pie Ievas Akurāteres Mežaparkā un trīs mēnešus ik pēc pusdienu kārtīgi radījām savu ierakstu uz diviem divceliņu lenšu magnetofoniem. Es domāju, šiem tehniskajiem apstākļiem ir sanācis tīri pieklājīgs rezultāts.

— **Vai grupa «Pērkons» kā tāda šobrīd eksistē?**

— Šad un tad sanākam visi kopā, pa reizītei arī uzspēlējam. Vispār ir domas, ka pēc kāda laika varētu parādīties arī kāds jauns ieraksts. Šobrīd ir tapušas kāds pusducis jaunu dziesmu, ja sakrāsies pietiekami daudz, varbūt būs arī pats ieraksts.

— **Un visbeidzot, kas dzīvē ir pats galvenais?**

— Galvenais, lai Tevī pašā uzplaukst sa-pumpurots zars!

Rimants Liepiņš